

[Finansministeren.]

gældende, at selve Afgiftsskalaen i denne Henseende maaske virker mindre heldigt, og man har derfor i Forslaget reguleret Afgiften for de sidste Klasser, saaledes at Intervalleret er reduceret.

For Røgtobaks Vedkommende er Afgiften for de billigste Varer foreslaaet forhøjet med 3 à 4 Kr. pr. kg og for de dyrere Varer med fra 5 til 6 Kr. pr. kg.

For Cigarer er Mindsteafgiften foreslaaet forhøjet fra 7 Øre til 12 Øre pr. Stk., altsaa en Forhøjelse med 5 Øre pr. Stk.

Den gældende 40 pCt.s Sats for Cigarer til en Engrospris af fra 26 Øre til 40 Øre pr. Stk. er foreslaaet forhøjet til 50 pCt. af Engrosprisen.

For Cigarillos er der foreslaaet en Forhøjelse af Mindsteafgiften fra 5 Øre til 8 Øre pr. Stk., altsaa en Forhøjelse med 3 Øre pr. Stk.

Med Hensyn til Omsætningsafgiften af stærke Drikke gør jeg opmærksom paa, at denne for Tiden svares paa 3 forskellige Maader. Der er for det første Engrosafgiften, der paahviler Fabrikker, Bryggerier, egentlige Vinhandlere m. fl. ved Salg til Restauratører og Detailhandlere. Den svares for Tiden med 19 pCt. af Omsætningen inkl. Afgiften. Denne Afgift foreslaas ikke forhøjet. Der er dernæst den Afgift, som Detailhandlerne udreder paa Grundlag af det foregaaende Aars Salg. Heller ikke her foreslaas nogen Ændring i de nuværende Regler eller Sæts. Endelig er der Afgiften, som Restauratørerne svarer. Den beregnes for Tiden med 10 pCt. af den maanedlige Omsætning inkl. Afgiften. Disse 10 pCt. foreslaas nu forhøjet til 25 pCt., og da Afgiften som sagt beregnes ogsaa af selve Afgiftsbeløbet, vil det i Realiteten betyde, at Afgiften af den ubeskattede Omsætningsværdi forhøjes fra de nuværende 11,1 pCt. til 33 $\frac{1}{3}$ pCt.

De gældende Afgiftssæts for Tobaksvarerne og for Afgiften af stærke Drikke er jo fastsat i Loven af 31. Oktober 1942 om midlertidige Forbrugsafgifter, der udløber med Udgangen af Oktober Maaned 1943.

Lovforslaget fremtræder som Ændringer i Bestemmelserne i Loven af 31. Oktober 1942, og det er derfor ogsaa foreslaaet, at de nye Afgiftsbestemmelser skal udløbe

samtidig med Loven af 31. Oktober 1942, altsaa med Udgangen af Oktober i Aar...

Som jeg omtalte før, er Afsætningen af Tobak og stærke Drikke for Tiden i saa afgørende Grad behersket af Forsyningen af Raavarer, og det er derfor udelukket at foretage nøjagtige Beregninger af, hvilken Merindtægt de foreslaaede Forhøjelser vil give. Man regner skønmæssigt med en Merindtægt for et helt Aar paa ca. 70 Mill. Kr.

Med Hensyn til det Beløb, som indkommer ved disse Afgiftsforhøjelser, og som altsaa kalkuleres til ca. 70 Mill. Kr. for et Aar, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det i Modsatning til de Beløb, som indkommer ved Krigskonjunkturskatten af Personer og Merindkomsts-katten af Selskaber, tænkes delt imellem Statskassen til dens almindelige finansielle Formaal og det Opsparingsfond eller Konjunkturfond, hvortil disse Lovforslags Skatteprovenu i øvrigt tænkes henlagt. Der er nemlig indsat en Bestemmelse i Lovforslagets § 5, hvorefter Statskassen sikres det samme Beløb af Omsætningsafgiften af stærke Drikke og Tobaksafgifterne, som disse Afgifter i alt indbragte i det tilsvarende Tidsrum i 1942. Hvad Afgifterne indbringer derudover, indgaar i Konjunkturfonden paa samme Maade som Krigskonjunkturskatten m. v. Forholdet er nemlig dette, at medens man ikke paa nærværende Tidspunkt kalkulerer nogen næneværdig Nedgang i Omsætningsafgiften af stærke Drikke fra Finansaaret 1942—43 til Finansaaret 1943—44, maa man paaregne en meget væsentlig Reduktion af Tobaksafgiften i indeværende Finansaar. For Cigaretters Vedkommende regner man nu kun med en Produktion paa 40 pCt. af Tallene fra 1939, og dette vil sige, at medens man i 1942 beskattede ca. 1 780 Millioner Cigaretter, kommer man nu ned paa ca. 700 Millioner. For de andre Tobaksvarer regnes der ligeledes med en betydelig Nedgang i Produktionen. Dette betyder en Nedgang i Statens Afgifter af Tobaksvarer, der i 1942—43 udgjorde ca. 156 Mill. Kr., med ca. 50 Mill. Kr. For denne Nedgang i Statens Indtægter er det paakrævet at skaffe Dækning.

Det har den største Betydning, at Balancen mellem Statsdriftens Indtægter og Udgifter opretholdes. Det har været en Hoved-